ΘΕΜΑ: Αναζητώντας **«το Κράτος των Σκοπίων»** σε βάθος 3.000 χρόνων.

Συνημμένα: εικοσιένα (21) ιστορικοί χάρτες

*Από **ΣΩΚΡΑΤΗ ΑΓΓΕΛΕΤΟ***

Εισαγωγή:

Θεώρησα υποχρέωσή μου να συντάξω το παρόν ιστορικό πόνημα, επειδή ορισμένα ζητήματα μεγάλης ιστορικής σημασίας ίσως να μην είναι γνωστά, ακόμα και σε υψηλόβαθμα στελέχη της ελληνικής πολιτείας που καλούνται σήμερα να αποφασίσουν για το μείζον εθνικό θέμα, το **Μακεδονικό**.

Η μελέτη της ιστορίας από την πλευρά μου ξεκίνησε από το 1976, όταν εξέδωσα καταρχήν τους πρώτους γεωγραφικούς χάρτες με διακριτικό τίτλο «ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΣΩΚΡΑΤΗ ΑΓΓΕΛΕΤΟΥ» και οι οποίοι εγκρίθηκαν από το Υπουργείο Παιδείας με επαινετικά σχόλια.

Το 1981, το Υπουργείο μου ανέθεσε τη μελέτη και έκδοση ιστορικών χαρτών, με επίβλεψη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και έκτοτε τα σχολεία μας διδάσκουν την ιστορία με εποπτικό βοήθημα τους χάρτες του ινστιτούτου μας.

Η μελέτη της ιστορίας μέσα από ιστορικούς χάρτες, είναι ένας άμεσος και αλάνθαστος τρόπος αναζήτησης και ανεύρεσης της αλήθειας, διότι στους χάρτες και στα σχεδιαγράμματα που περιέχονται σε αυτούς, με χρονολογική σειρά και συνέχεια, αποτυπώνονται τα σπουδαιότερα γεγονότα της παγκόσμιας ιστορίας.

Με εργαλείο τους ιστορικούς χάρτες, επιχειρώ μία ιστορική αναδρομή από τον 8^{ο} αιώνα π.Χ μέχρι σήμερα, αναζητώντας την πιθανή ύπαρξη του Κράτους των Σκοπίων στο γεωγραφικό χώρο που οι ίδιοι οι Σκοπιανοί αυτοπροσδιορίζονται και αυτοαποκαλούνται ως Μακεδόνες και γνήσιοι απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Δυστυχώς για τους Σκοπιανούς, σε κανέναν ιστορικό άτλαντα από τη διεθνή βιβλιογραφία δεν εμφανίζεται μακεδονικό κράτος τα τελευταία 3.000 χρόνια στο γεωγραφικό χώρο που αυτοί προσπαθούν να συγκροτήσουν μακεδονική εθνότητα ως κοιτίδα των μακεδόνων βασιλέων.

Επομένως ματαιοπονούν με το να στήνουν αγάλματα και να δίνουν ονομασίες του Μεγάλου Αλεξάνδρου σε δρόμους, πλατείες και δημόσια κτήρια του ψευδοκράτους τους. Ακόμα και η σημαία τους, με τον ήλιο της Βεργίνας, είναι σύμβολο κλοπής και λαθροχειρίας και οι ίδιοι το γνωρίζουν αυτό πολύ καλά. Οι Σκοπιανοί βέβαια γνωρίζουν και κάτι πιο σημαντικό, ότι δηλαδή το κράτος τους είναι αδύνατον να υπάρξει όσο και αν κάποιες σκοπιμότητες εξωτερικών παραγόντων επιθυμούν αυτή την εξέλιξη.

Από τη μελέτη και τα στοιχεία που παραθέτω, προκύπτει ότι, όχι μόνο δεν υπήρξε μακεδονικό έθνος στην περιοχή των Σκοπίων, αλλά και δεν είναι δυνατόν να υπάρξει και να μακροημερεύσει, καθόσον οι κάτοικοι στην περιοχή είναι Σέρβοι κατά 55%, Αλβανοί 25% και οι υπόλοιποι Έλληνες και Βούλγαροι.

Οι Μακεδόνες είναι αυτόχθονες Έλληνες που κατοικούσαν ανέκαθεν στο γεωγραφικό χώρο της ελληνικής Μακεδονίας και ουδέποτε εγκαταστάθηκαν στην περιοχή των Σκοπίων.

Αυτό που συνέβη το 1991, όταν κάποιοι διέλυσαν την Γιουγκοσλαβία και τώρα προσπαθούν να ομογενοποιήσουν τους κατοίκους των Σκοπίων με υποσχέσεις και μεγαλοϊδεατισμούς περί ενδόξων Μακεδόνων προγόνων θα πέσει στο κενό διότι αυτό είναι ψευδές και διότι οι σημερινοί κάτοικοι έχουν δική τους εθνική ταυτότητα και ιστορική συνείδηση.

Τί ακριβώς έχει συμβεί και ποιοί βρίσκονται πίσω από το ψευδοκράτος των Σκοπίων θα το δούμε να προκύπτει ξεκάθαρα στη συνέχεια με τα στοιχεία που παρατίθενται.

Η ταυτότητα του κράτους των Σκοπίων

Στην παρούσα μελέτη, ως πηγή πληροφοριών χρησιμοποιώ τον ιστορικό άτλαντα "GROSSER ATLAS ZUR WELTGESCHICHTE" του γερμανικού εκδοτικού οίκου WESTERMANN, ώστε οι χάρτες που θα επικαλεστώ να μην τύχουν αμφισβήτησης, καθώς από το περιεχόμενο ορισμένων από αυτούς θα προκύψουν αρνητικά συμπεράσματα για την πολιτική και το ρόλο των Γερμανών στα Βαλκάνια.

Από τον άτλαντα επέλεξα 21 ιστορικούς χάρτες με χρονολογική σειρά και με αρίθμηση από 1 έως 21. Οι χάρτες εστιάζουν τον γεωγραφικό χώρο της Ευρώπης και ειδικότερα την περιοχή της βαλκανικής χερσονήσου, όπου και τα Σκόπια. Στη μελέτη επιλεκτικά εστιάζουμε και αναζητούμε την πιθανή ύπαρξη μακεδονικού κράτους, έστω και με μια απλή αναγραφή της λέξης «Μακεδονία» στον γεωγραφικό χώρο των Σκοπίων.

Στο χάρτη **(1),** φαίνεται ότι στην περιοχή της Μακεδονίας, στον ελληνικό γεωγραφικό χώρο και πουθενά αλλού, υπήρχαν ακμάζουσες ελληνικές πόλεις από τον 8^{ο} αιώνα π.Χ. . Στις εύφορες πεδιάδες της Ημαθίας και Πιερίας είχαν αναπτυχθεί ελληνικές πόλεις που συνιστούσαν την μακεδονική εθνότητα, με πρωτεύουσα τις Αιγές (Έδεσσα) και με ιερή την πόλη Δίον, στους πρόποδες του Ολύμπου. Η ονομασία Δίον προς τιμή του ολύμπιου Θεού Δία, επιβεβαιώνει ότι οι Μακεδόνες, όπως όλοι οι Έλληνες, λάτρευαν τους 12 Θεούς του Ολύμπου.

Στους χάρτες **(2),(3)** και **(4),** βλέπουμε την αναγραφή του ονόματος Μακεδονία στη σωστή θέση, δηλαδή στον ελληνικό γεωγραφικό χώρο της σημερινής Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας. Το 446 π.Χ η πρωτεύουσα των μακεδόνων μεταφέρθηκε από τις Αιγές στην τότε παραθαλάσσια πόλη της Πέλλας και όπως φαίνεται στο χάρτη **(4),** οριοθετήθηκε με συγκεκριμένη οριογραμμή το **«βασίλειο της Πέλλας».** Βόρεια της Μακεδονίας, όπως φαίνεται και στο χάρτη, η περιοχή ονομαζόταν **Παιονία.** Μεταξύ Μακεδονίας και Παιονίας, παρεμβάλλονται τα όρη Βαρνούς και Όρβηλος που αποτελούν ένα γεωφυσικό όριο που χωρίζει τις δύο περιοχές. Οι Σκοπιανοί θα είχαν ένα ιστορικό άλλοθι εάν ονομάτιζαν το ψευδοκράτος τους **Παιονία**, αλλά όπως έχει προαναφερθεί, άλλος είναι ο στόχος των υποκινητών για τη δημιουργία δήθεν μακεδονικού κράτους, αλλόθρησκου και με αλυτρωτικό σχεδιασμό.

Στο χάρτη **(5)** φαίνεται ότι, ο βασιλιάς **Φίλιππος Β'** που το **359 π.Χ** ήρθε στην εξουσία στο μικρό βασίλειο της Πέλλας, επεξέτεινε την επικράτειά του καταλαμβάνοντας τις γύρω περιοχές. Το **356 π.Χ κατέλαβε την Παιονία,** το **342 π.Χ τη Θεσσαλία** και το **342/41 π.Χ τη Θράκη**.

Στο χάρτη **(6)** φαίνεται ότι, όταν το **334 π.Χ**, ο Μέγας Αλέξανδρος εκστράτευσε κατά των Περσών, το μακεδονικό κράτος περιελάμβανε εκτός από το Βασίλειο της Πέλλας και τις κτήσεις της Παιονίας, της Θεσσαλίας και της Θράκης.

Εδώ γίνεται το μεγάλο λάθος για όσους νομίζουν ότι η Μακεδονία είχε γεωγραφικά όρια που περιελάμβαναν την περιοχή των Σκοπίων και τη Θράκη. Η αλήθεια είναι και αποδεικνύεται από τους χάρτες **(4)** και **(5),** ότι στην περιοχή των Σκοπίων κατοικούσαν οι Παίονες και η χώρα τους κατελήφθη ως προελέχθη από τον Φίλιππο Β' το 356 π.Χ . Στο εκστρατευτικό σώμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου κατά των Περσών το 334 π.Χ συμμετείχαν και 300 Παίονες μισθοφόροι.

Επομένως είναι τραγικό ιστορικό λάθος να γίνεται αποδεκτό, και μάλιστα από Έλληνες ιθύνοντες, ότι το κράτος των Μακεδόνων τοποθετείται γεωγραφικά κατά **30%** στην περιοχή των Σκοπίων, κατά **51%** στην ελληνική Μακεδονία και κατά **19%** στην Βουλγαρία (η Βουλγαρία ήταν περιοχή της Θράκης), γιατί ως προελέχθη η Παιονία, η Θεσσαλία και η Θράκη απετέλεσαν κτήσεις των Μακεδόνων και αυτό έγινε για μικρό χρονικό διάστημα.

Στους χάρτες **7(I),(II)** φαίνεται η εμφάνιση των Ρωμαίων και η διαδοχική επέκταση του κράτους τους, από το 268 έως το 31 π.Χ. . Η κατάκτηση της Ελλάδας επετεύχθη συνολικά το **168 π.Χ.** , όταν στη **μάχη της Πύδνας** οι Μακεδόνες ηττήθηκαν από τους Ρωμαίους. Η Μακεδονία μαζί με την Παιονία και τμήμα της Θράκης έγινε επαρχία της Ρώμης. Γι αυτό και η αναγραφή της Μακεδονίας στους χάρτες 7(I),(II) μετακινήθηκε προς την Παιονία, όχι διότι η Παιονία έγινε Μακεδονία, αλλά ως επαρχία της Ρώμης με το όνομα Μακεδονία που συμπεριλάμβανε και την Παιονία.

Στους χάρτες **(8)** και **(9)** φαίνεται η μεγάλη επέκταση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας από το 30 π.Χ. μέχρι το **305 μ.Χ**. , όταν τα ευρωπαϊκά της όρια έχουν σταθεροποιηθεί κατά μήκος των ποταμών Δούναβη και Ρήνου.

Το **305** η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία χωρίστηκε από τον αυτοκράτορα Δοκλιτιανό με μία νοητή ευθεία (**χάρτης 9)** σε δύο (2) Αυτοκρατορίες, τη **Δυτική** με πρωτεύουσα τη **Ρώμη** και την **Ανατολική** με πρωτεύουσα τη **Κωνσταντινούπολη** και ο ίδιος ο Δοκλιτιανός, όρισε ως αυτοκράτορες τους δύο γιους του αντίστοιχα.

Στους χάρτες **10 (I),(II)** φαίνεται ότι, το 476 μ.Χ το Δυτικό Ρωμαϊκό Κράτος κατελήφθη από γερμανικά φύλα (Οστρογότθοι, Βησιγότθοι, Βάνδαλοι), ενώ το Ανατολικό παρέμεινε άθικτο. Στη συνέχεια το Ανατολικό Ρωμαϊκό Κράτος μετονομάσθηκε σε Βυζαντινή Αυτοκρατορία, η οποία στην πραγματικότητα ήταν ελληνική αυτοκρατορία, επειδή οι κάτοικοί της ήταν κατά πλειοψηφία Έλληνες. Η ελληνορθόδοξη αυτή Αυτοκρατορία για 1000 χρόνια άντεξε τις επιδρομές των βαρβάρων από κάθε πλευρά και χάριν σε αυτήν αναπτύχθηκε και διασώθηκε ο ελληνορωμαϊκός και εν τέλει ελληνορθόδοξος πολιτισμός.

Στους χάρτες **(11),(12**) και (**13),** φαίνεται η εισβολή Σλάβων και Βουλγάρων στη Βαλκανική από τον 6^{ο} έως τον 9^{ο} αιώνα. Στη Μακεδονία, όπως φαίνεται και στους τρείς χάρτες, δεν έχουμε εγκατάσταση Σλάβων και Βουλγάρων (εκτός από το δυτικό τμήμα αυτής), ενώ δεν συμβαίνει το ίδιο για την Παιονία η οποία κατακτήθηκε εξ' αρχής.

Στο χάρτη **(14)** φαίνεται ότι, το 1054 η Βυζαντινή αυτοκρατορία είχε ανακτήσει και ήλεγχε τα εδάφη της, χωρίς να έχει εκδιώξει τους Σέρβους και τους Βούλγαρους, οι οποίοι πλέον είχαν ενταχθεί στην αυτοκρατορία. Η Μακεδονία είχε μείνει έξω από οποιαδήποτε εγκατάσταση εποίκων.

Στους χάρτες **(15),(16)** και **(17)** φαίνεται ότι, από το 1402 οι Οθωμανοί είχαν καταλάβει συνολικά τα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας με τελευταία την πρωτεύουσα Κωνσταντινούπολη το 1453. Το 1580 είχαν επεκτείνει κατά πολύ τις κτήσεις τους στη Βαλκανική και πέραν αυτής. Το 1830 εμφανίστηκε το μικρό ελληνικό κράτος, του οποίου τα όρια το 1881 έφταναν μέχρι την Ελασσόνα. Και σε αυτούς τους χάρτες, η Μακεδονία φαίνεται να αναγράφεται στη σωστή της θέση

Στο χάρτη **(18)**, εντελώς αυθαίρετα και χωρίς προηγούμενο και σε αντίθεση με όλους τους προηγούμενους χάρτες, βλέπουμε να αναγράφεται η λέξη Μακεδονία στην περιοχή των Σκοπίων και της Βουλγαρίας. Ας μην έχουμε αυταπάτες, η δημοσίευση αυτού του χάρτη με την Μακεδονία γραμμένη στην περιοχή των Σκοπίων από το Γερμανό εκδότη δεν είναι τυχαία, αλλά υπάρχει πρόθεση.

Στο χάρτη (**19),** βλέπουμε τα όρια των κρατών της Ευρώπης το 1914 μετά τους βαλκανικούς πολέμους και λίγο πριν την έναρξη του Α' παγκοσμίου πολέμου. Όπως φαίνεται η Ελλάδα και η Σερβία έχουν κοινά όρια και η Βουλγαρία κατέχει την ελληνική Δυτική Θράκη με διέξοδο στο Αιγαίο.

Στο χάρτη **(20),** έχουμε τα όρια των κρατών της Ευρώπης, μετά τον Α' παγκόσμιο πόλεμο , όπως καθορίστηκαν με τη συνθήκη της Λωζάννης (1923). Στην Ελλάδα παραχωρήθηκε η Δυτική Θράκη και αποκόπηκε η έξοδος των Βουλγάρων στο Αιγαίο. Το 1918 δημιουργήθηκε η Γιουγκοσλαβία ως ομοσπονδία που περιελάμβανε τα σλαβόφωνα κράτη της περιοχής (Σερβία, Βοσνία, Κροατία, Σλοβενία και Μαυροβούνιο).

Στο χάρτη **(21),** που δείχνει τη διάλυση της Γιουγκοσλαβικής ομοσπονδίας από το Γ' Ράιχ το 1941, ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι οι Γερμανοί παραχωρούσαν την ελληνική Θράκη και την περιοχή των Σκοπίων στους Βούλγαρους. Ίσως αυτός ήταν ο λόγος που οι Βούλγαροι ήταν σύμμαχοι των Γερμανών στον Α' και Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Με το Δ' Ράιχ που εφαρμόζουν σήμερα Οι Γερμανοί , μετονομάζουν τη Νότια Σερβία (περιοχή Σκοπίων) σε Δημοκρατία της Μακεδονίας, δημιουργώντας έτσι ένα κρατίδιο ουσιαστικά και ιστορικά ανύπαρκτο. Την ονομασία αυτή για τα Σκόπια την είχε χρησιμοποιήσει και ο Τίτο το 1963 σαν ομόσπονδο κρατίδιο της Γιουγκοσλαβίας. Αυτό βέβαια δεν κατοχυρώνει και δεν μπορεί να αποτελέσει ιστορικό προηγούμενο για Μακεδόνες που δήθεν ζούσαν στην περιοχή των Σκοπίων, αφού από τον 8^{ο} αιώνα π.Χ. εκεί κατοικούσαν οι Παίονες. Την περιοχή, ως προελέχθη, κατέλαβαν οι Σλάβοι από τον 6^{ο} αιώνα μ.Χ. και όπως είναι φυσικό, μετά από 15 αιώνες, ο πληθυσμός σήμερα έχει σλαβοποιηθεί.

Από το 1991 και μετά, οι Γερμανοί έθεσαν σε εφαρμογή το σχέδιο Δ' Ράιχ και με συνεργασία του ΝΑΤΟ επενέβησαν με βομβαρδισμούς και εισβολή και διαμέλισαν τη Γιουγκοσλαβία. Αυτή ήταν η επιβράβευση των συμμάχων του ΝΑΤΟ προς τη Γερμανία, η οποία αιματοκύλησε την Ευρώπη στον Α' και Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και η ανταμοιβή των Σέρβων που πολέμησαν σθεναρά τους Γερμανούς για να κερδίσουν την ελευθερία τους.

Κατόπιν των ανωτέρω, μετά την παρουσίαση 21 χαρτών που καλύπτουν ιστορικά και χωρίς χρονικό κενό την ιστορία της περιοχής για 3.000 χρόνια, αποδεικνύουμε ότι η Μακεδονία είναι μία και μοναδική και αυτή Ελληνική και οι Μακεδόνες είναι Έλληνες που έζησαν και ζουν στο γεωγραφικό αυτό τμήμα της Ελλάδας. Κανένας Τίτο και κανένα Δ' Ράιχ δεν έχει λόγο επ' αυτού.

Όσον αφορά τη δήθεν μακεδονική γλώσσα που ανακάλυψαν προσφάτως οι Σκοπιανοί και την έκαναν «επίσημη γλώσσα» τους, αυτό είναι μια άλλη απάτη, διότι η γλώσσα των Μακεδόνων ήταν η ελληνική. Η γλώσσα που εμφανίζουν σήμερα στα σχολεία και στα βιβλία τους, είναι μία Σλαβοβουλγαρική διάλεκτος η οποία δεν έχει καμία σχέση με τη μακεδονική γλώσσα που ήταν η ελληνική ως προελέχθη.

Και για να τελειώνουμε:

Όταν μιλάει η ιστορία, οι καλοθελητές σιωπούν!

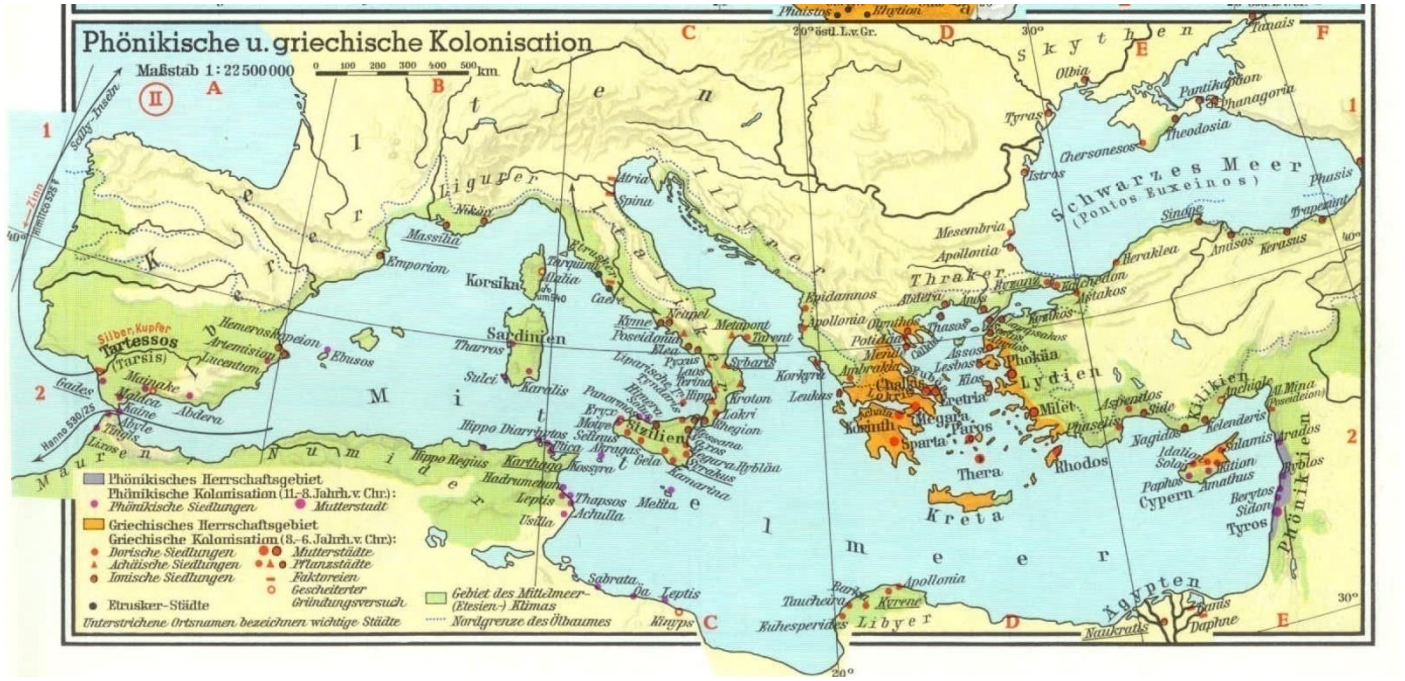

Χάρτης 1 Ελληνικός Αποικισμός 8ος -6ος Αιώνας π.Χ

Τον 8ο αιώνα π.Χ οι Έλληνες βρίσκονταν σε μεγάλη ακμή γι αυτό και ίδρυσαν ένα πλήθος ελληνικών αποικιών στα ευρωπαικά παράλια της Μεσογείου από τις στήλες του Ηρακλέους (Γιβραλτάρ) μέχρι τον Εύξεινο Πόντο.

Στη Σικελία και στη Νότια Ιταλία η πυκνότητα των Ελληνικών πόλεων ήταν τόσο μεγάλη ώστε συγκροτούσαν μια νέα Ελλάδα (Μεγάλη Ελλάδα).

Οι πόλεις στα παράλια της Μεσογείου στην πλευρά της Αφρικής ήταν αποικίες ενός άλλου ναυτικού και εμπορικού λαού, των Φοινίκων, οι οποίοι ορμόμενοι από την Τύρο και Σιδώνα (πόλεων στην περιοχή του Λιβάνου) από τον 11ο έως τον 8ο αιώνα π.Χ είχαν δημιουργήσει ισχυρό εμπορικό και ναυτικό κράτος.

I

Χαρτης 2 Το Περσικό Κράτος τον 6^{ο} Αιώνα π.Χ.

Το βασίλειο των Περσών στις αρχές του 6^{ου} αιώνα π.Χ βρισκόταν στο απόγειό του. Το **513 π.Χ** οι Πέρσες είχαν επεκταθεί και στην κυρίως Ελλάδα και είχαν καταλάβει την περιοχή της Θράκης και της Μακεδονίας.

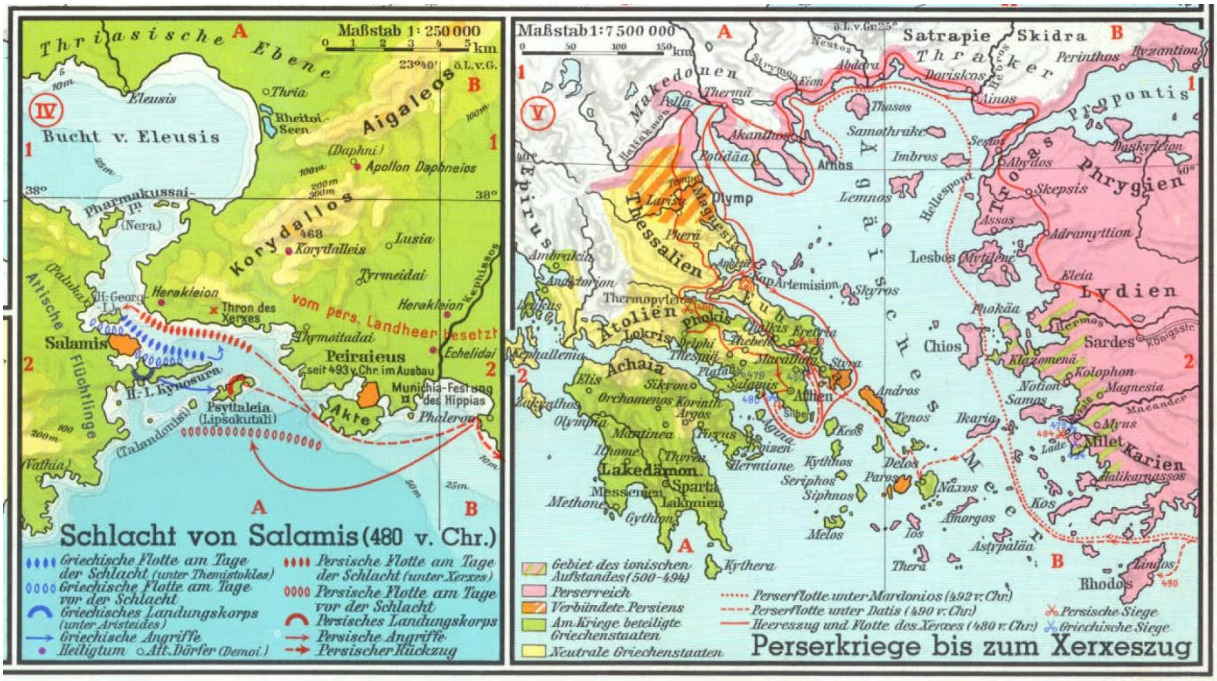

Χαρτης 3 Εκστρατεία του Ξέρξη κατά της Ελλάδας και Ναυμαχία της Σαλαμίνας

Την περίοδο 500-480 π.Χ οι Πέρσες επιχείρησαν να καταλάβουν την κυρίως Ελλάδα (Μηδικοί πόλεμοι). Ετσι το 492 π.Χ ο Μαρδόνιος ελέγχει τα ελληνικά νησιά του Αιγαίου. Το 490 π.Χ οι Δάτις και Αρταφέρνης αποβίβασαν στρατό στον Μαραθώνα αλλά αποκρούστηκαν από τους Αθηναίους (Μάχη του Μαραθώνα). Το 480 π.Χ, ο ίδιος ο βασιλιάς Ξέρξης εξεστράτευσε εναντίον των Ελλήνων με τεράστιες δυνάμεις στρατού και ναυτικού. Οι ενωμένες δυνάμεις των Ελλήνων κατατρόπωσαν το ναυτικό των Περσών στη ναυμαχία της Σαλαμίνας και υποχρέωσαν τους Πέρσες σε άτακτη φυγή. Το 479 π.Χ. οι οπισθοφυλακές των Περσών δίνουν μάχη με τους Σπαρτιάτες στις Πλαταιές (Μάχη των Πλαταιών).

Χάρτης 4 Η Ελλάδα το 446 π.Χ.

Το 490 π.Χ. ήταν ορόσημο για την ελληνική και ευρωπαϊκή ιστορία. Οι ενωμένες δυνάμεις των Ελλήνων, μετά την νίκη τους στην ναυμαχία της Σαλαμίνας εξεδίωξαν τους Πέρσες από τον ελλαδικό χώρο καθώς και από τις ελληνικές πόλεις και αποικίες στη Μ.Ασία, Μακεδονία, Θράκη, Προποντίδα και Εύξεινο Πόντο.

Το 446 π.Χ. η δημοκρατική Αθήνα μεσουρανούσε με επικεφαλής τον Περικλή «Χρυσός Αιώνας του Περικλέους». Το 447 π. Χ. άρχισε να χτίζεται ο Παρθενώνας που ολοκληρώθηκε εννέα (9) χρόνια αργότερα.

Στη Μακεδονία, που είχε κατακτηθεί από τους Πέρσες το 513 π.Χ, έχουν πλέον ελευθερωθεί και συνασπισθεί για πρώτη φορά οι ελληνικές πόλεις **Αιγές (Έδεσσα) , Ηράκλειον, Δίον, Πέλλα, Μεθώνη, Πύδνα και Θέρμη (Θεσσαλονίκη),** οι οποίες συγκρότησαν το **Βασίλειο της Πέλλας**, το οποίο στον χάρτη φαίνεται με συγκεκριμένη οριογραμμή.

Βόρεια του μικρού αυτού κράτους των Μακεδόνων κατοικούσαν οι **Παίονες** και όπως φαίνεται στον χάρτη αυτοί ζούσαν στον γεωγραφικό χώρο που σήμερα έχει στηθεί το «κράτος των Σκοπίων».

Der Aufstieg Makedoniens
Maßstab 1:7500000
Makedonische Kernlande vor Philipp II.
Reich Philipps II. von Makedonien (359 – 336 v. Chr.)
Feldzüge Philipps und Alexanders
357 Jahr der Besitznahme
Krieg gegen Athen 340/38
Garnisonen Philipps in Hellas seit 338 v. Chr.
Schlachtort
Thasos Stützpunkte und zuverlässige Verbündete Athens vor 339 v. Chr.
Chios Verbündete Athens 339 v. Chr.
Theben Griech. Verbündete gegen Philipp 339/38
Gebiet Athens nach 338 v. Chr.
Makedonien
Thrakien
Pella
Thasos
Samothrake
Lemnos
Skyros
Lesbos
Chios
Samos
Rhodos
Kythera
Thera
Korkyra
Leukas
Kephallenia
Zakynthos
Korinth
Argos
Sparta
Theben
Athen
Byzanz
Pergamon
Ilion
Abydos
Kyzikos
Odessos
Apollonia
Kabyle
Beroë
Philippopolis
Salmydessos
Heraion Teichos
Perinth
Ganos
Maroneia
Doriskos
Aenos
Kardia
Stagira
Chalkidike
Olynthos
Potidäa
Amphipolis
Philippi
Pella
Pelagonien
Paeonien
Epidamnos
Pelion
Apollonia
Larisa
Thera
Pagasä
Halos
Oreos
Pegarethos
Halonnesos
Tenedos
Imbros
Mytilene
Pergamon
Magnesia
Sardes
Ephesos
Miletos
Halikarnassos
Kos
Knidos
Rhodos
Delos
Kykladen
Korinthischer Golf
Gerrelleweg
Phrygien
Persereich
Lydien
Karien
Thrakien
Makedonien
Epirus
Thessalien
Aitolien
Achaia
Elis
Olympia
Arkadien
Argos
Messenien
Sparta
Lakonien
Kythera
Pirä
Megara
Eretria
Chalkis
Naupaktos
Amphissa
Elatea
Chäronea
Ambrakia
Molossis
Tymphäa
Klitorea
Dion
Pella
Aigä (Edessa)
Methone
Amphipolis
Philippi
Pydna
Potidäa
Olynthos
Stagira
Chalkidike
Pelion
Pelagonien
Paeonien
Epidamnos
Apollonia
Korkyra
Leukas
Kephallenia
Zakynthos
Thasos
Samos
Rhodos
Kos
Lesbos
Chios
Lemnos
Skyros
Thera
Kythera
Odessos
Apollonia
Kabyle
Beroë
Philippopolis
Salmydessos
Heraion Teichos
Perinth
Byzanz
Ganos
Maroneia
Doriskos
Aenos
Kardia
Abydos
Kyzikos
Ilion

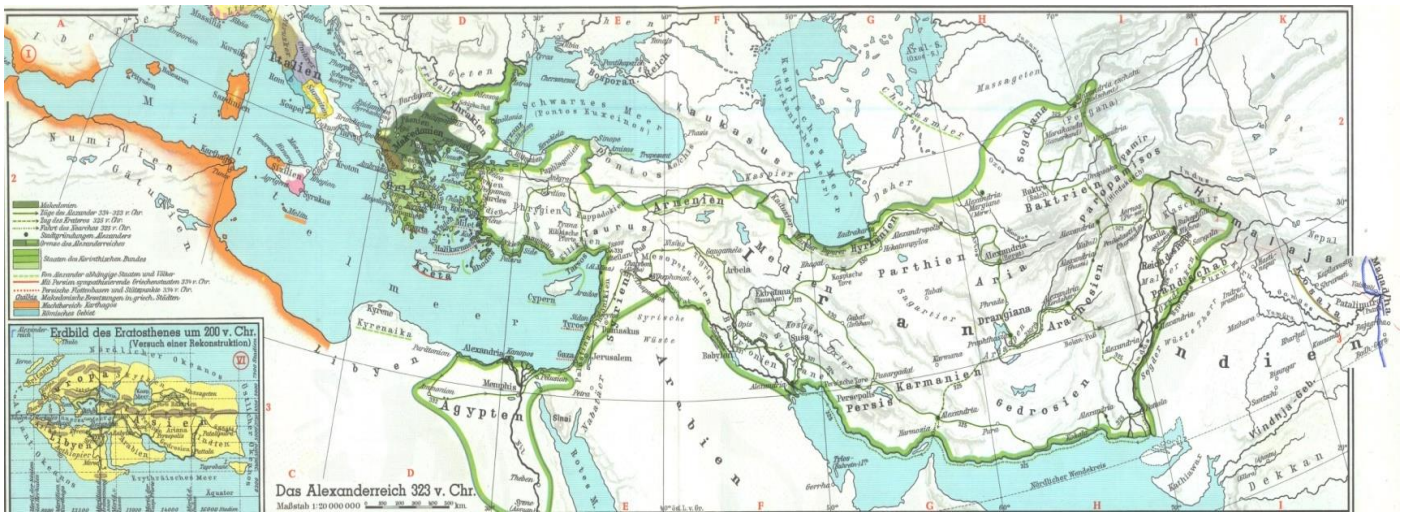

Χάρτης 6 Το Κράτος του Μ. Αλεξάνδρου 323 π.Χ.

Το 336 π.Χ. δολοφονήθηκε στη Μακεδονία ο Φίλιππος Β’ και ορκίστηκε βασιλιάς των Μακεδόνων ο γιος του Αλέξανδρος, ο επονομασθής Μέγας.

Ο Μ. Αλέξανδρος συγκρότησε πανελλήνιο στρατό με **νέα Συμμαχία της Κορίνθου** το 334 π.Χ., αφού πέτυχε να συμμαχήσουν κατά των Περσών όλες οι ελληνικές πόλεις (πλην Λακεδαιμονίων). Τον ίδιο χρόνο ξεκίνησε την εκστρατεία του κατά των Περσών και πέτυχε μετά από ένα αδιάκοπο 10ετή πόλεμο, την κατάλυση του περσικού κράτους και τη δημιουργία στη θέση του του «Κράτους του Μεγάλου Αλεξάνδρου». Το έτος 323 π.Χ, ο Αλέξανδρος πέθανε στην Βαβυλώνα .

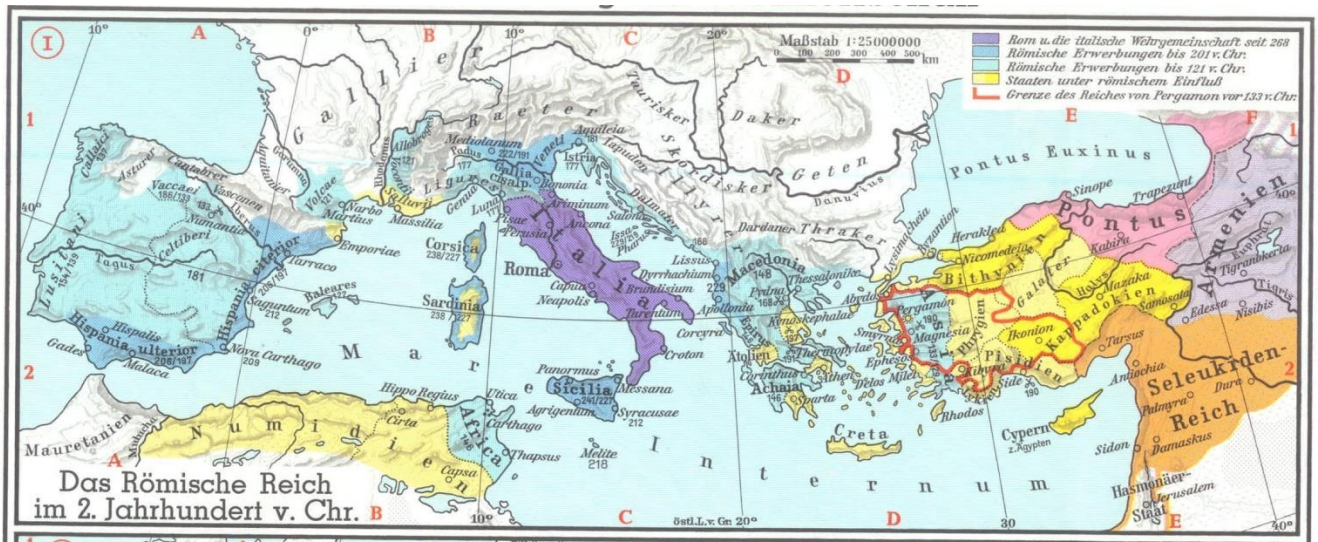

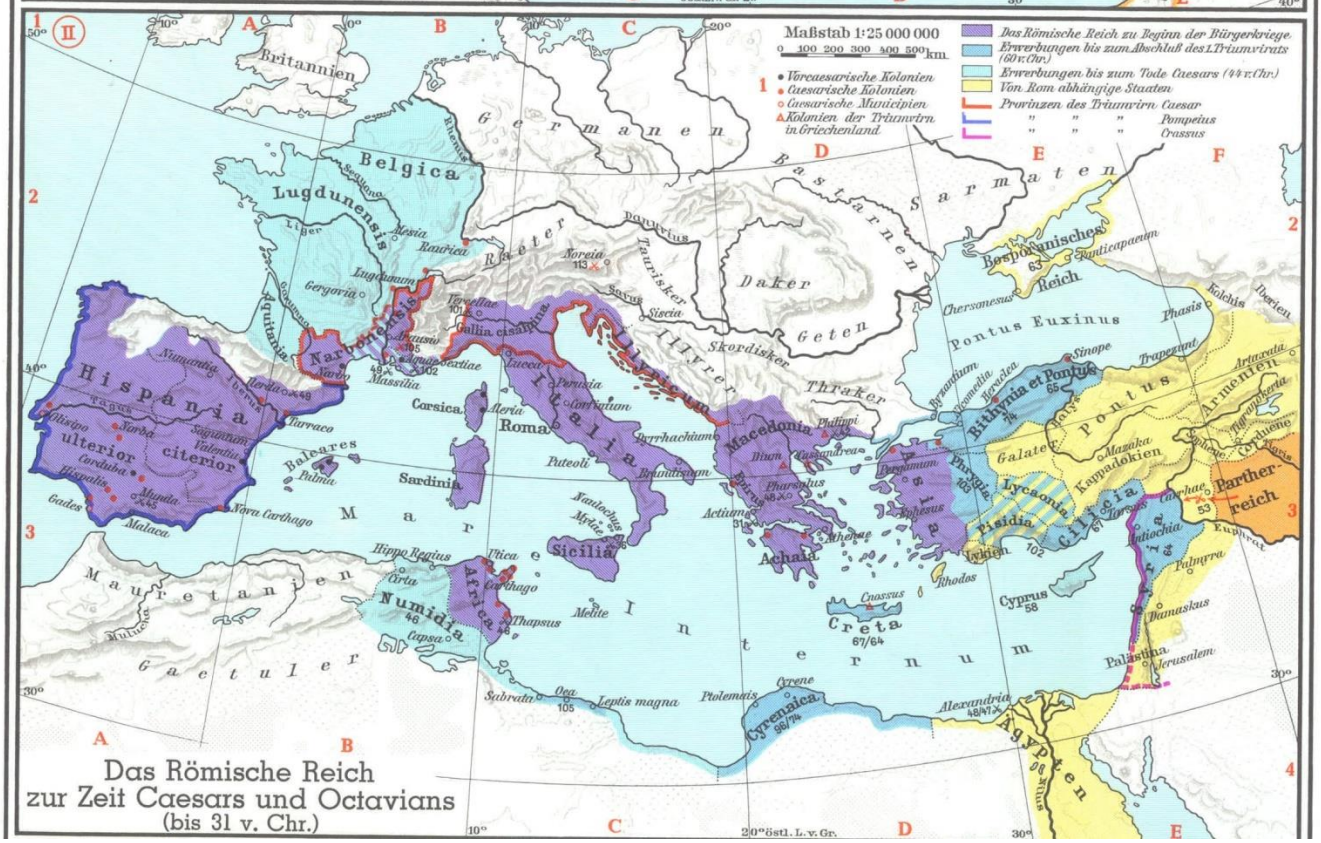

Χάρτης 7 (I, II) Το Κράτος των Ρωμαίων (268 - 31 π.Χ.)

Στους χάρτες φαίνεται η διαδοχική επέκταση του Ρωμαϊκού κράτους από το 268 έως 31 π.Χ.

Οι Ρωμαίοι με άρτια πολεμική οργάνωση- ρωμαϊκές λεγεώνες- από το 268 π.Χ. ξεκίνησαν τις επεκτατικές τους εκστρατείες στις γύρω χώρες. Ο ελλαδικός χώρος περιήλθε στην κατοχή των Ρωμαίων συνολικά μετά την υποχώρηση και ήττα των Μακεδόνων στη **μάχη της Πύδνας** το **168 π. Χ.**. Ο τελευταίος Μακεδόνας Βασιλιάς Περσέας καταδιώχθηκε και συνελήφθη από τους Ρωμαίους στη Θάσο μαζί και η οικογένειά του αλλά έτυχαν καλής μεταχείρισης από τους Ρωμαίους.

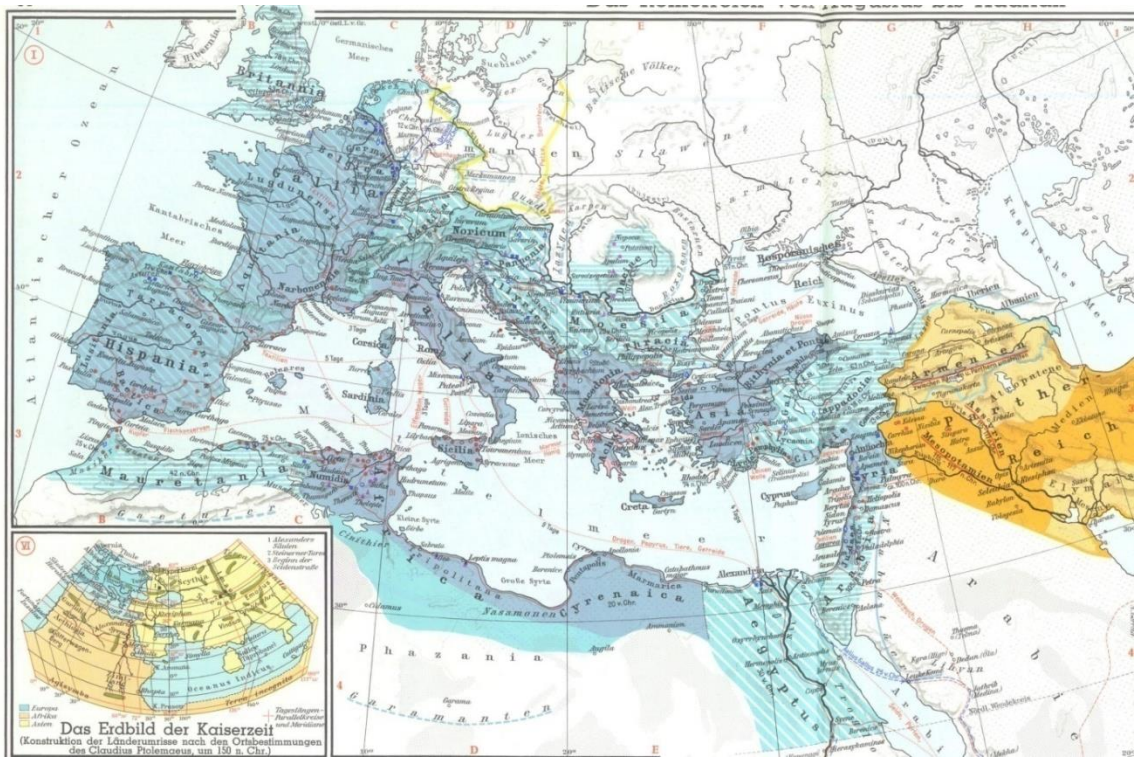

Χάρτης 8 Το Κράτος των Ρωμαίων την εποχή του Ιουλίου Καίσαρα 30 π.Χ.- 14 μ.Χ.

Στον χάρτη φαίνεται η μεγάλη επέκταση του Ρωμαϊκού Κράτους με αυτοκράτορα τον Ιούλιο Καίσαρα. Η Μεσόγειος θάλασσα έγινε λίμνη της αυτοκρατορίας «Nostra Mare».

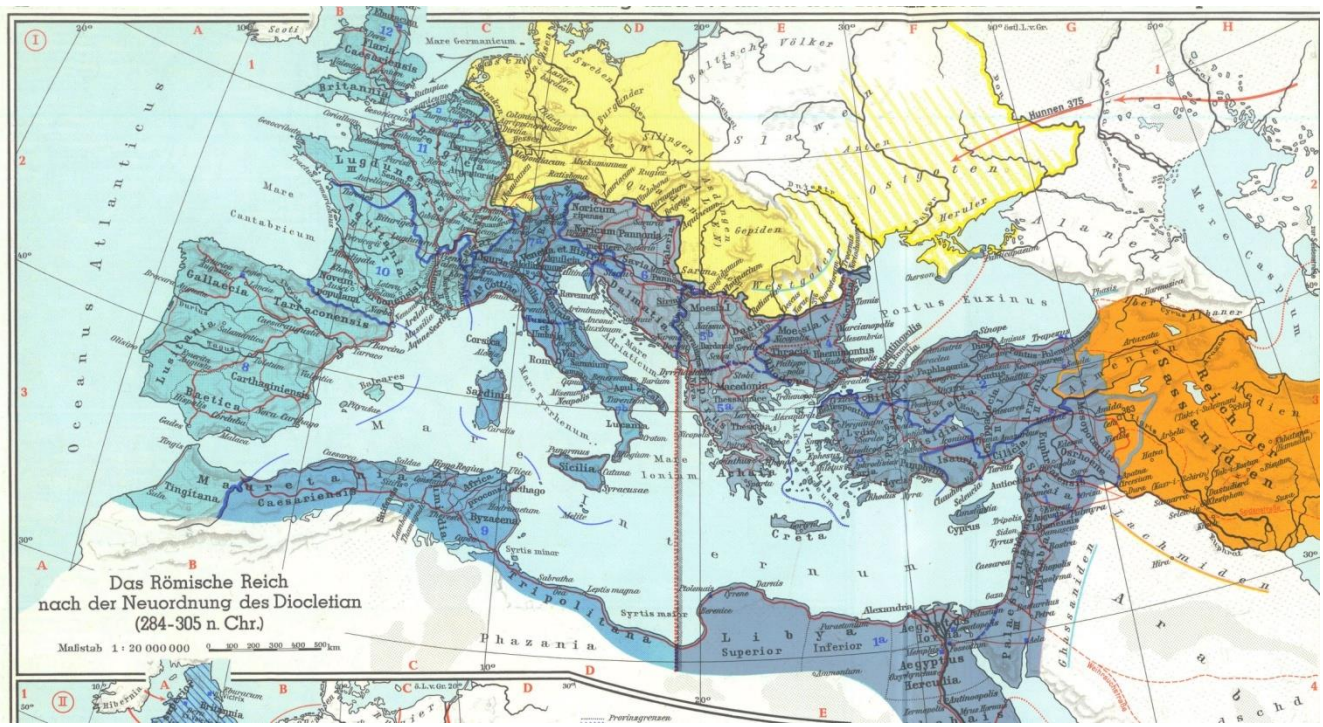

Χάρτης 9 Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία (284- 305 μ.Χ.)

Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία το 305 χωρίστηκε σε δύο (2) αυτοκρατορίες, τη **Δυτική** με πρωτεύουσα τη **Ρώμη** και την **Ανατολική** με πρωτεύουσα την **Κωνσταντινούπολη**.

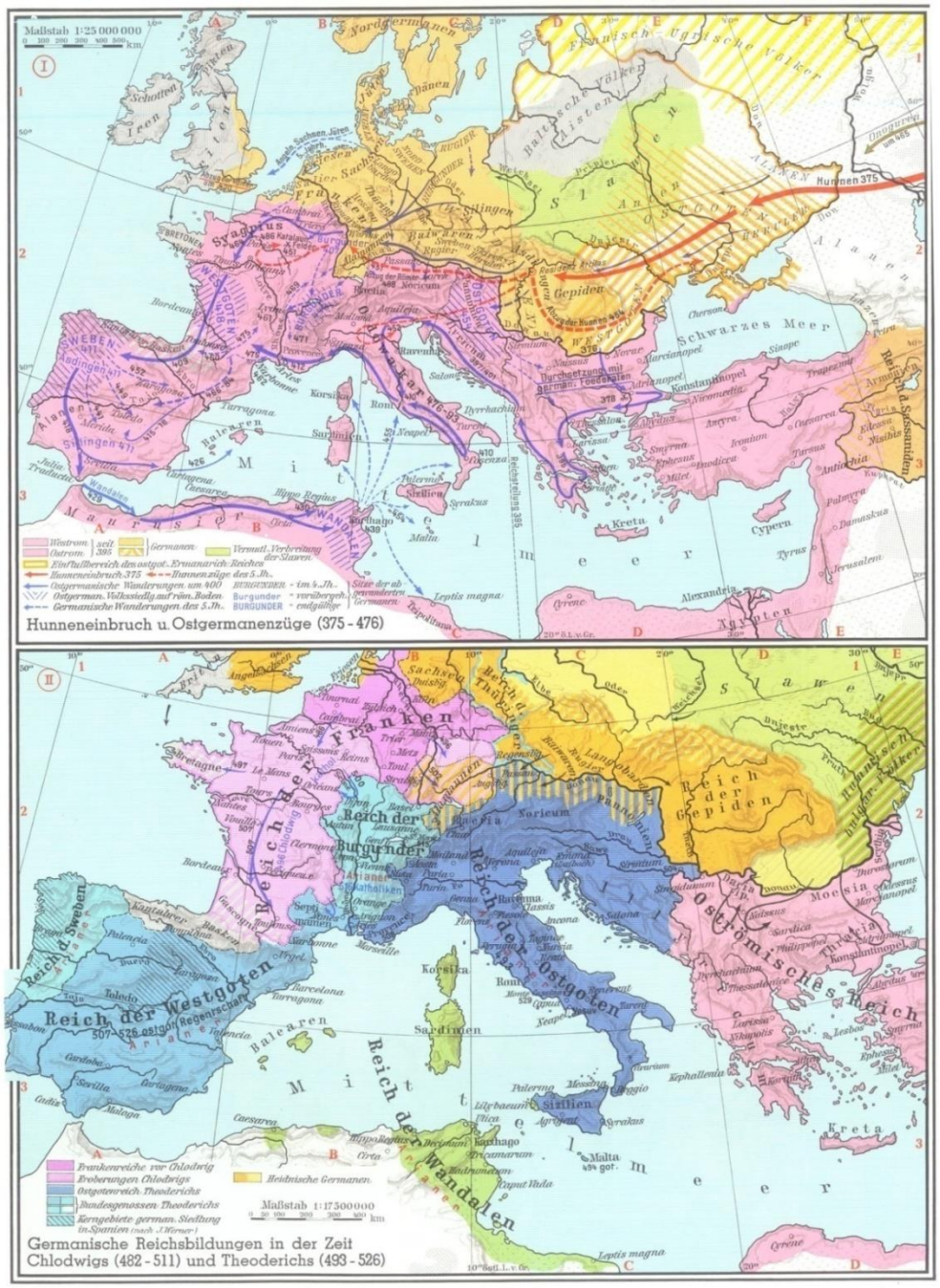

Χάρτης 10 (I, II) Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία (375- 476) και (493- 526)

Στο διάστημα 375- 476 στο Δυτικό Ρωμαϊκό Κράτος εισέβαλλαν γερμανικά φύλα (Οστρογότθοι, Βησιγότθοι, Βάνδαλοι) τα οποία και το κατέλυσαν **το 476,** όταν κατέλαβαν και την ίδια τη Ρώμη.

Στο διάστημα 493-526 στη θέση του Δυτικού Ρωμαϊκού Κράτους δημιουργήθηκαν τα βασίλεια των Βησιγότθων στην Ισπανία, των Οστρογότθων στην Ιταλία, των Βανδάλων στην Τυνησία, Σαρδηνία και Κορσική των Βουργουνδών και των Γάλλων στη Γαλλία.

Το Ανατολικό Ρωμαϊκό Κράτος έμεινε άθικτο. Το 610 το Ανατολικό Ρωμαϊκό Κράτος μετονομάστηκε σε Βυζαντινή Αυτοκρατορία, η οποία ουσιαστικά ήταν ελληνική, αφού οι κάτοικοι στην επικράτεια της ήταν κατά πλειοψηφία Έλληνες.

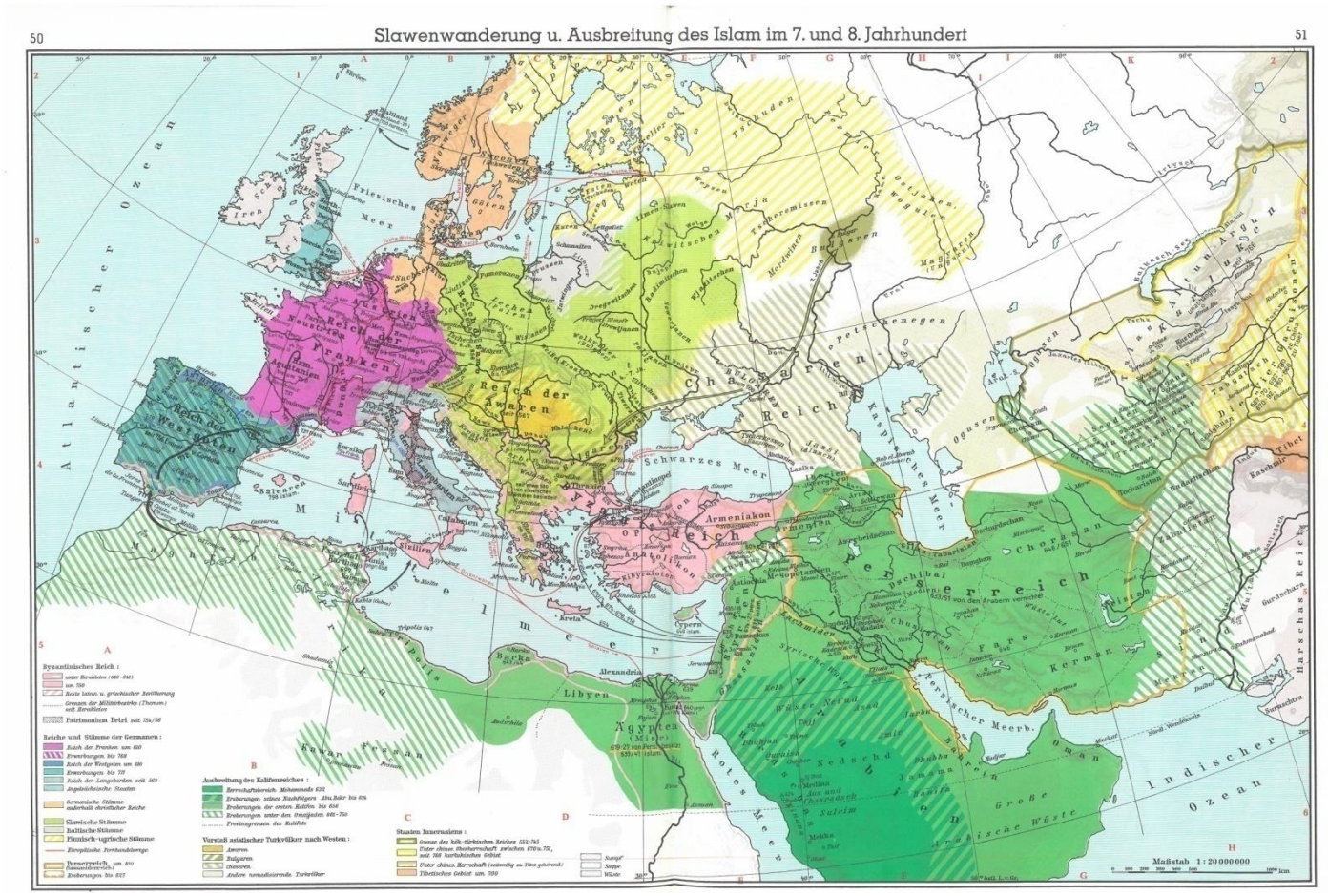

Χάρτης 11: **Εισβολή Σλάβων και Βουλγάρων στη Βαλκανική από το (580).**

Στο χάρτη φαίνεται ότι τον 6ο αιώνα στην περιοχή της Βαλκανικής εισέβαλαν Σλάβοι οι οποίοι μέχρι το 610 προωθήθηκαν μέχρι την Πελοπόννησο. Από το 679, επίσης, οι Βούλγαροι προερχόμενοι από τον Βόλγα είχαν εισβάλλει στη Θράκη. Η βυζαντινοί αντιμετώπιζαν την κατάσταση με συμβιβαστικές ενέργειες.

Χάρτης 12: **Πανσλαβική εισβολή σε Ευρώπη και Βαλκανική περί το 800.**

Η Βυζαντινή Αυτοκρατορία προσπάθησε να περιορίσει την πανσλαβική και βουλγαρική πλημμυρίδα με στρατιωτικές επιχειρήσεις το 783 και το 809 αντίστοιχα.

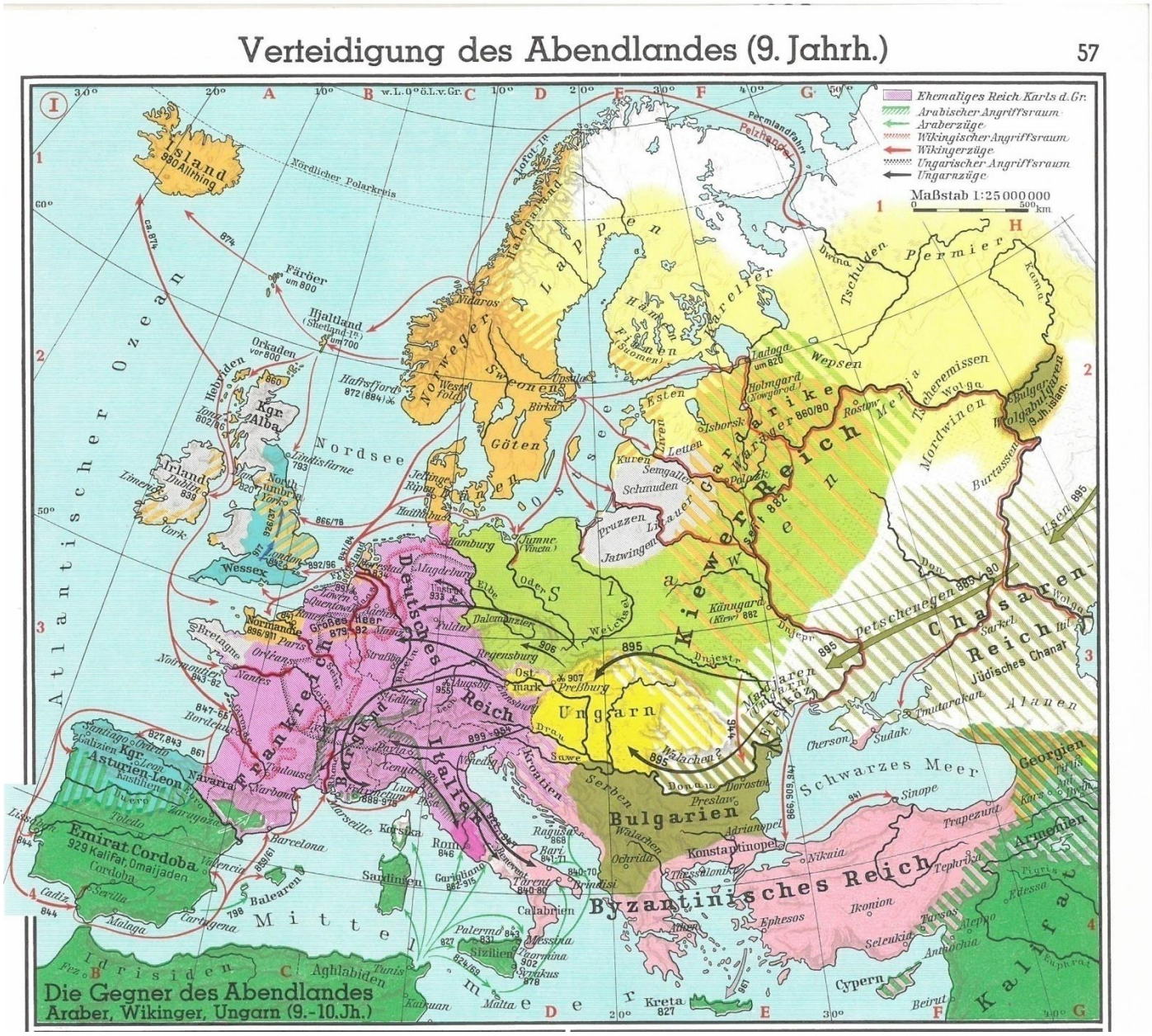

Χάρτης 13: **Σέρβοι και Βούλγαροι στη βαλκανική (9ο – 10ο αιώνα).**

Οι βυζαντινοί συνέχιζαν επιχειρήσεις κατά Σέρβων και Βουλγάρων αλλά αυτοί είχαν πλέον εγκατασταθεί μόνιμα στην περιοχή.Αξιοσημείωτο τυγχάνει το γεγονός ότι στην περιοχή της Μακεδονίας δεν είχαν εγκατασταθεί οι εισβολείς.

Χάρτης 14: **Η Βυζαντινή Αυτοκρατορία το 1054**

Η Βυζαντινή Αυτοκρατορία ήλεγχε τα εδάφη της στη βαλκανική νότια του Δούναβη. Σέρβοι και Βούλγαροι παρέμεναν στην περιοχή χωρίς να δημιουργούν προβλήματα στους Βυζαντινούς.

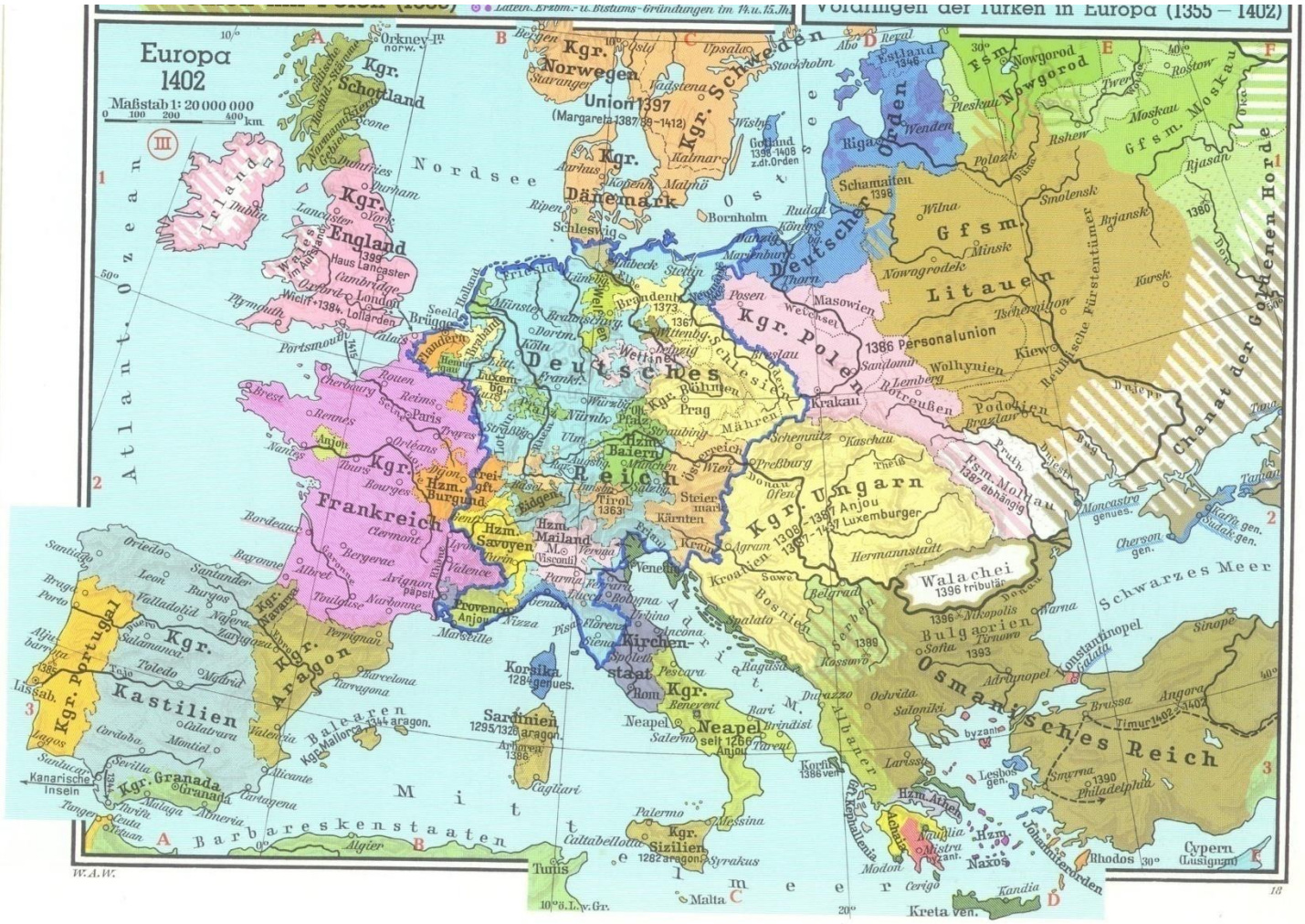
Europa
1402
Maßstab 1: 20 000 000
Vordringen der Türken in Europa (1355 – 1402)
Atlant. Ozean
Nordsee
Ostsee
Mittelmeer
Schwarzes Meer
Irland
Kgr. Schottland
Kgr. England
Kgr. Norwegen
Union 1397
Kgr. Schweden
Dänemark
Deutscher Orden
Kgr. Polen
Deutsches Reich
Kgr. Ungarn
Kgr. Frankreich
Kgr. Portugal
Kgr. Kastilien
Kgr. Aragon
Kgr. Granada
Kirchenstaat
Neapel
Kgr. Sizilien
Sardinien
Korsika
Balearen
Barbareskenstaaten
Tunis
Algier
Malta
Kreta ven.
Cypern
Rhodos
Osmanisches Reich
Walachei
Bulgarien
Bosnien
Serbien
Albanien
Griechenland
Venedig
Mailand
Savoyen
Burgund
Bayern
Tirol
Kärnten
Steiermark
Prag
Böhmen
Mähren
Schlesien
Litauen
Gfsm. Moskau
Gfsm. Nowgorod
Gfsm. Pskow
Gfsm. Rjasan
Gfsm. Smolensk
Gfsm. Twer
Gfsm. Wilna
Gfsm. Minsk
Gfsm. Nowgorodek
Gfsm. Brjansk
Gfsm. Kursk
Gfsm. Tschernihow
Gfsm. Kiew
Gfsm. Podolien
Gfsm. Moldau
Gfsm. Wolhynien
Gfsm. Lemberg
Gfsm. Rotreußen
Gfsm. Brazlaw
Gfsm. Pskow
Gfsm. Rjasan
Gfsm. Moskau
Gfsm. Nowgorod
Gfsm. Smolensk

Χάρτης 16 Η Ευρώπη το 1580

Την περίοδο αυτή η Οθωμανική Αυτοκρατορία είχε την μεγαλύτερή της επέκταση στον ευρωπαϊκό χώρο. Το 1648 προσπάθησε ανεπιτυχώς να καταλάβει την Βιέννη και στη συνέχεια άρχισε η απώλεια εδαφών.

Χάρτης 17 Η Οθωμανική Αυτοκρατορία το 1881

Μετά την ελληνική επανάσταση του 1821 το πρώτο ελληνικό κράτος αναγνωρίστηκε το 1830 και είχε ως όριο την γραμμή Λαμία- Άρτα και αργότερα, το 1881, συμπεριέλαβε και τη Θεσσαλία μέχρι την Ελασσόνα.

Χάρτης 18 **Βαλκανικοί πόλεμοι 1912/ 13**

Κατά τους βαλκανικούς πολέμους η Οθωμανική Αυτοκρατορία απώλεσε τις κτήσεις στη Βαλκανική και διέσωσε μόνο ένα τμήμα στην Ανατολική Θράκη.

Η Ελλάδα ανέκτησε την Ήπειρο, τη Μακεδονία και τα νησιά του Αιγαίου.

Η Σερβία ανέκτησε τα εδάφη της που σήμερα διεκδικούν οι Σκοπιανοί και οι Αλβανοί.

Η Βουλγαρία κατέλαβε τη Δυτική και τμήμα της Ανατολικής Θράκης. Προσπάθησε να καταλάβει και τη Θεσσαλονίκη αλλά αποκρούστηκε από τους Έλληνες. Οι διεκδικήσεις της στην Ανατ. Μακεδονία οδήγησαν στον Β' Βαλκανικό πόλεμο μεταξύ Ελλήνων και Βουλγάρων που οι Έλληνες επικράτησαν με τη βοήθεια και συμμαχία των Σέρβων.

Το 1913 η Αλβανία για πρώτη φορά απέκτησε κρατική υπόσταση και αυτό έγινε χωρίς οι Αλβανοί να πολεμήσουν τους Τούρκους. Το αντίθετο μάλιστα, οι Αλβανοί χρησιμοποιήθηκαν από τους Τούρκους ως μισθοφόροι κατά των Ελλήνων σε όλους τους απελευθερωτικούς τους αγώνες.

Στο χάρτη φαίνεται, και είναι το σημαντικότερο ζήτημα που πρέπει να σχολιαστεί, η Μακεδονία δεν είναι γραμμένη στη σωστή θέση, αλλά έχει μεταφερθεί βορειότερα στη περιοχή των Σκοπίων και της Βουλγαρίας. Προφανώς αυτό έχει γίνει σκόπιμα και θα αναφερθούμε σε αυτό στη συνέχεια.

Χάρτης 19 **Η Ευρώπη** το **1914**

Η Ελλάδα μετά τους Βαλκανικούς πολέμους (1912, 1913) έχει ελευθερώσει την Ήπειρο και τη Μακεδονία μέχρι τον Νέστο. Οι Σέρβοι έχουν καταλάβει αντίστοιχα εδάφη από την Οθωμανική αυτοκρατορία και έχουν κοινά σύνορα πλέον με την ελληνική επικράτεια και οι Βούλγαροι έχουν καταλάβει τη Δυτική Θράκη με έξοδο στο Αιγαίο. Η Ανατολική Θράκη είναι η μόνη περιοχή της Οθωμανικής αυτοκρατορίας στην Ευρώπη (Ευρωπαϊκή Τουρκία).

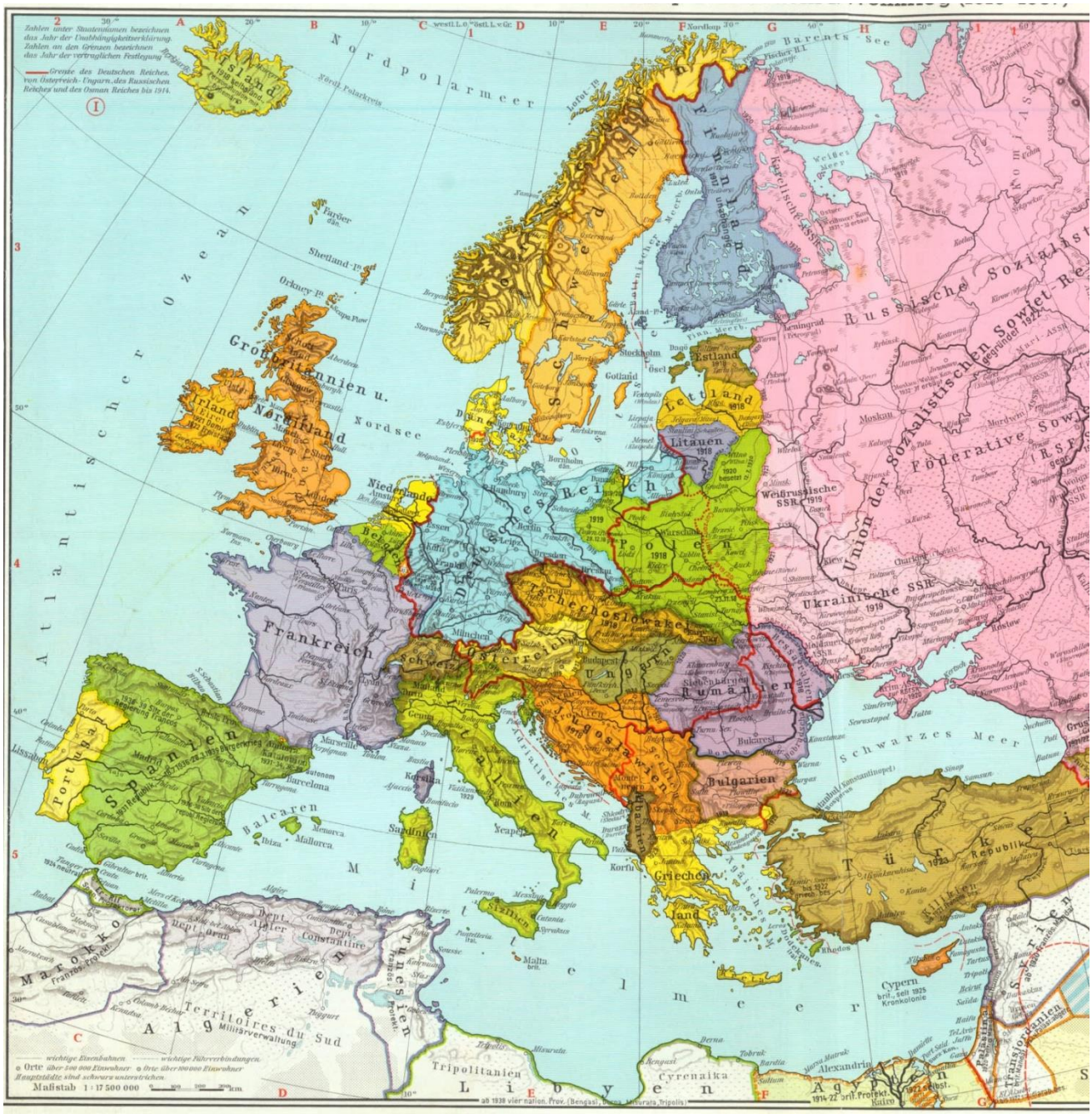

Χάρτης 20 Η Ευρώπη (1918- 1937)

Η Ευρώπη μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο (1914-1918) εμφανίζεται με νέα χάραξη συνόρων μεταξύ πολλών κρατών (συνθήκη Λωζάνης 1923). Η Οθωμανική αυτοκρατορία πλέον διαλύθηκε και απέμεινε η σημερινή Τουρκία. Με τη συνθήκη της Λωζάνης παραχωρήθηκε στην Ελλάδα η δυτική Θράκη μέχρι τον Έβρο και αποκόπηκε η έξοδος των Βουλγάρων στο Αιγαίο.

Την ίδια χρονική περίοδο, στην κεντρική και δυτική Βαλκανική συγκροτήθηκε ομοσπονδία με το όνομα **Γιουγκοσλαβία** στην οποία συμπεριλήφθηκαν οι σλαβόφωνες εθνότητες της **Σλοβενίας**, **Κροατίας**, **Βοσνίας**, **Σερβίας και Μαυροβουνίου**. Πουθενά όμως δεν φαίνεται σε αυτή την ομοσπονδία η ύπαρξη εθνότητας με το όνομα Μακεδονία.

Das „Großdeutsche Reich"
Altreich (mit Saargebiet)
Angliederung 1938
Angliederung 1939
Angliederung 1940
Angliederung 1941
Grenze des „Großdeutschen Reiches" 1942
Europa
Staatsgrenzen 1938
Jüdischer Bevölkerungsanteil 1933
Achsenmächte (Deutschland/Italien)
Datum des Kriegseintritts:
Achsenmächte und Verbündete
Alliierte u. Verbündete
Deutsch-sowjetische Interessengrenze 1939 (Vertrag vom 28.9.1939)
Flächenfarben Staaten und Gebiete 1939-1944
Blaue Unterstreichung Von d. „Achsenmächten" politisch abhängige Regierungen
Blaue Schrift Deutsche Verwaltungen in d. besetzten Gebieten und Grenzen im Osten
Rote Schrift In die Sowjetunion eingegliederte Gebiete
Das „Großdeutsche Reich" und Europa 1938–1944
Maßstab 1:17 500 000
Deutsches Reich
Frankreich
Vichy-Frankreich
Britannien
Spanien
Italien
Ungarn
Rumänien
Bulgarien
Kroatien
Serbien
Slowakei
Ostmark
Schweiz
Belgien
Niederlande
Dänemark
Norwegen
Schweden
Finnland
Estland
Lettland
Litauen
Ostland
Ukraine
Transnistrien
Bessarabien
Nordsiebenbürgen
Türkei
Griechenland
Albanien
Montenegro
Nordsee
Mittelmeer
Schwarzes Meer
Adriatisches Mr.
Moskau
Leningrad
Kiew
Warschau
Berlin
Wien
Budapest
Bukarest
Belgrad
Sofia
Istanbul
Rom
Paris
London
Madrid
Oslo
Stockholm
Helsinki
Riga
Kopenhagen
Reichskommissar 1940
Reichskommissariat 1941
Deutsche Militärverwaltung
Protektorat Böhmen u. Mähren 15. März 1939
Wiederherstellung der Wehrfreiheit 16. März 1935
Gen.-Gouvernement 1939
Regierung Badoglio 13.10.1944
Franz. Exilregierung de Gaulle 28.6.1940
Vichy 1940-1944 11.11.1942 von deutschen Truppen besetzt
Memelld 23.3.39
Bezirk Bialystok 1941
Distr. Lemberg 1941 zum Gouv.
Deutsche Militärverw.
Italienisch besetzt
Italienisch 1941-43
Italienisch 1939
Italienisch 1941
Bulgarisch 1941
Bulgarisch 1940
Bulgarisch 1941-44
Ungarisch 1941
Ungarisch 1940
Ungarisch 1938
Slowakisch 1938
Slowakisch 1939
Rumänisch 1941
Rumänisch 1940
Rumänisch 1938
Deutsch 1940
Deutsch 1941
Deutsch 1942
Deutsch 1943
Deutsch 1944
Deutsch 1939
Deutsch 1938
Deutsch 1940-44
Deutsch 1941-44
Deutsch 1941-43
Deutsch 1941-44
Deutsch 1944
Deutsch 1940-44
Deutsch 1941-44
Deutsch 1941-44
Deutsch 1941

Σχόλια και συμπεράσματα

Η ιστορία διδάσκει ότι Γερμανοί αιματοκύλισαν τον κόσμο με δύο παγκόσμιους πολέμους και με τις ενέργειές τους σήμερα καθίστανται ύποπτοι διότι, υποδαυλίζουν έναν Γ' παγκόσμιο πόλεμο. Στην προκειμένη περίπτωση είναι αυτοί που κρύβονται πίσω από το στήσιμο του ψευδοκράτους των Σκοπίων. Όποιος διαφωνεί και αμφισβητεί αυτό το γεγονός, τον παραπέμπω στην πρόσφατη υποδοχή του σκοπιανού «πρωθυπουργού» Ζάεφ στο Βερολίνο, όπου η Καγκελάριος Μέρκελ έστρωσε κόκκινο χαλί με τιμητικό άγημα καλωσορίζοντας τον «Μακεδόνα πρωθυπουργό», όπως τον αποκάλεσε .

Αλήθεια, δεν γνωρίζει η κυρία Μέρκελ το σοβαρότατο αυτό ζήτημα της παραχάραξης της ιστορίας και την προσβολή της εθνικής μας συνείδησης που διαπράττουν οι Σκοπιανοί; Και αφού αυτό το γνωρίζει πολύ καλά η κυρία Μέρκελ γιατί μας προκαλεί με αυτόν τον βάναυσο τρόπο; Ασφαλώς αυτό το κάνει επειδή οι Γερμανοί είναι πίσω από την δημιουργία του σκοπιανού ψευδοκράτους.

Με εξέπληξε το γεγονός ότι δεν υπήρξε καμία αντίδραση από την Ελληνική Πολιτεία ωσάν το θέμα να μην μας αφορά. Εάν συνεχίσουμε έτσι, η αναγνώριση των Σκοπίων ως Μακεδονία θα μας έρθει ως μνημονιακό προαπαιτούμενο από τους Γερμανούς!!

Πιθανολογώ ότι ένας από τους λόγους που οι Γερμανοί επιθυμούν να στηθεί σκοπιανό κρατίδιο μεταξύ των ορθόδοξων κρατών Ελλάδας και Σερβίας, είναι το γεγονός ότι Σέρβοι και Έλληνες συνδέονται με ιδιαίτερη φιλία και πολέμησαν μαζί στους βαλκανικούς και στον Α' και Β' παγκόσμιο πόλεμο. Συνιστούν επομένως ελληνορθόδοξο τόξο, με γεωστρατηγική σημασία για τα βαλκάνια.

Η ονομασία Μακεδονία με γεωγραφικό ή άλλο προσδιορισμό για το κράτος των Σκοπίων, αποτελεί παραχάραξη της ιστορίας και τραγικό λάθος αν γίνει αποδεκτό από τους Έλληνες.

Την περασμένη εβδομάδα είδαμε τον υπουργό εξωτερικών των Σκοπίων να βγαίνει στην τηλεόραση και με θράσος να ζητά να μοιραστούμε την πολιτιστική κληρονομιά της Μακεδονίας. Σήμερα 23 Μαρτίου 2018, ο Έλληνας υπουργός εξωτερικών μετέβη στα Σκόπια και σε κοινή εμφάνισή του με τον Σκοπιανό ομόλογό του, μίλησε για <u>έντιμο συμβιβασμό</u>! Θα εννοούσε προφανώς ο κ. Ν. Κοτζιάς ότι, π.χ. ένα μέρος των ευρημάτων της Βεργίνας θα πρέπει να μεταφερθεί στα Σκόπια και αυτό θα ήταν στα πλαίσια μιας δίκαιης και έντιμης μοιρασιάς!! Εκτός βέβαια αν οι Σκοπιανοί έχουν αρχαιολογικούς θησαυρούς των Μακεδόνων που ανακάλυψαν στην περιοχή τους και σκέπτονται να τους μοιραστούν μαζί μας!

Η επιθυμία των Γερμανών να στήσουν ανύπαρκτο σκοπιανό κρατίδιο με αλλόθρησκο θρησκευτικό δόγμα (εκκλησία Σκοπίων), που να παρεμβάλλεται μεταξύ Σέρβων και Ελλήνων είναι ασφαλώς ένα πολύ σοβαρό ζήτημα. Εάν μάλιστα συνυπολογίσουμε τους αλυτρωτικούς σχεδιασμούς των σκοπιανών σχετικά με τη Μακεδονία μας, που με θράσος έχουν συμπεριλάβει στο σύνταγμά τους, τότε το πρόβλημά μας είναι ακόμα σοβαρότερο και πρέπει να λάβουμε άμεσα υπόψη αυτούς τους σχεδιασμούς.

Αθήνα, 30 Μαρτίου 2018

Σωκράτης Αγγελέτος / κιν: 6972726780

e-mail: geoinst.angeletos.gmail.com

www.geoinst.gr